Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 1 2006

Ferlins hyllning till Dan Andersson

ESSE JANSSON

Under rubriken "Att hålla predikan med tema Ferlin . . ." i Poste Restante nr 2/2005 nämnde jag att Nils Ferlin år 1926 dedicerade en dikt om Dan Andersson till skådespelarkollegan Kolbjörn Knudsen. Dikten finns publicerad i faksimil i en nyutgåva av Dans diktsamling "Svarta ballader" (1917), utgiven på Zindermans förlag 1975, med förord av Gunde Johansson som bland annat skriver:

> "Och så till sist! Som en brännpunkt i denna utgåva av Svarta ballader. Nils Johan Einars okända dikt, troligen från göteborgstiden 1926, hittills i gott förvar hos hans nära vän och skolkamrat Gustaf Andborg. Längtan – Kärlek! Ännu levande, när tro stelnat i teologiska system":

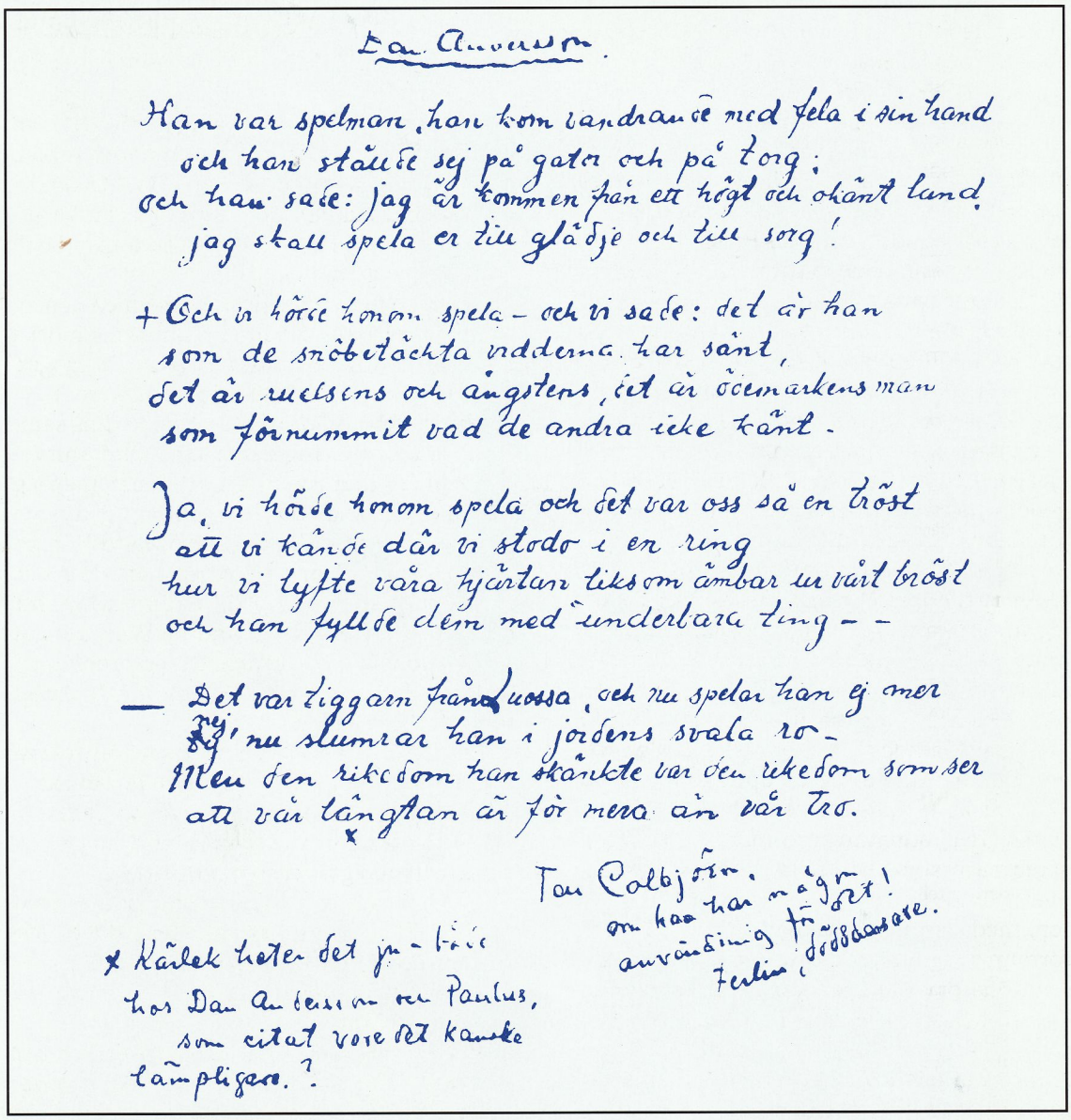

Dan Andersson.

Han var spelman, han kom vandrande med fela i sin hand
och han stannade sej på gata och på torg;
och han sade: jag är kommen från ett högt och okänt land,
jag skall spela er till glädje och till sorg!

+ Och vi hörde honom spela – och vi sade: det är han
som de snöbetäckta viddena har sänt,
det är mulsens och ångstens, det är öcenarkens man
som förnummit vad de andra icke känt.

Ja, vi hörde honom spela och det var oss så en tröst
att vi kände där vi stodo i en ring
hur vi lyfte våra hjärtan liksom ämbar ur vårt bröst
och han fyllde dem med underbara ting – –

— Det var tiggarn från Lussa, och nu spelar han ej mer
ej, nu slumrar han i jordens svala ro –
Men den rikedom han skänkte var den rikedom som ser
att vår längtan är för mera än vår tro.

Tor Kolbjörn,
om han har någon
användning för det!
Ferlin, författare.

x Kärlek heter det ju – här
hos Dan Andersson och Paulus,
som citat vore det kanske
lämpligare.?

Omslagsbilden: Nils Ferlin i trädgården vid Norrboda i Länna i Roslagen på 1950-talet. Foto: Manfred Wiese.

Ordföranden har ordet:

Något om våren

I skrivande stund, i början av april, är himlen jämngrå när jag ser ut genom fönstret. Ett lätt snöfall och isiga vindar drar genom gatorna där trottoarerna är täckta av kullriga isåsar. Vart tog den "globala uppvärmningen" vägen, var finns den berömda temperaturhöjningen som skall få isarna att smälta vid Nordpolen? Självfallet är alla våra utsläpp av ondo och vållar skador i vår omgivning, men jag tänker ofta på borrningarna i de grönländska isarna som visar att klimatet växlat i cykliska kurvor genom årmiljonerna. Från istid till tropisk värme och tillbaka igen under tidsförlopp då inte ens mopeden var uppfunnen. Och jag undrar vad Nils Ferlin hade tänkt just nu om han hade suttit vid mitt fönster? Säkert hade hans svärtade mollställdhet kunnat beskriva fenomenet med hotet mot vår miljö ur hans melankoliskt pessimistiska livssyn, och jag undrar också hur han mer konkret känt inför den sorgsna depressionsgrå dager som råder utanför mitt fönster.

Jag går en hastig, översiktlig rundvandring genom hans verk och finner att Nils Ferlin förvånansvärt nog inte använder sig av naturen i någon större omfattning bland alla andra metaforer. Det finns ju faktiskt, tycker jag åtminstone, en svag återklang av inte minst Dan Andersson i hans verk. Men det närmaste jag kommer är "Strof i april", den där dikten om att två händer kan mötas i glädje, två händer kan mötas i sorg. Men någon direkt anknytning till april som månad eller tillstånd finns inte. Inte heller i dikten "Om våren", annat än att gumman "med ögon skumma av sorg" säljer blåsippor. I "Weltschmerz" är han mer konkret när det gäller våren, med nostalgisk saknad om en vår som förrann så snabbt, om våren som är så kort. I stroferna om Kalle Knopare märks ekot av Dan Andersson och där finns också våren med på en rad, den om vårens blåa eld på Abborrbergets krön. Våren skymtar också förbi i Peer Gynt, där den beskrivs som ett skimmer och en fant och en gigare som aldrig lärt sig tala sant.

Det är väl egentligen i "Höstmelodi" som

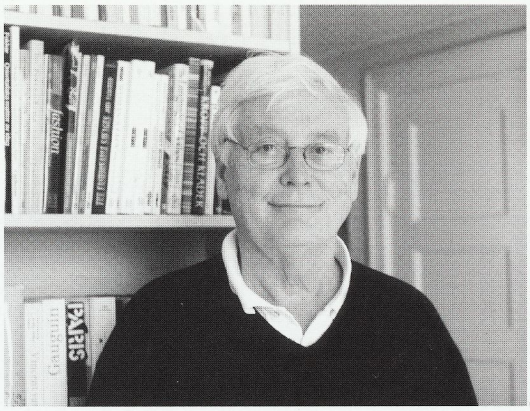

Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.
Foto: Esse Jansson

Nils Ferlin förhåller sig tydligare till naturen och årstiderna. "Så var sommarens glädje död/ det stänker frost på min ruta./ Och hösten spelar i mantel röd/ tungt på vindarnas luta./ . . . Du var som en björk min kära/ och sommarens glädje var du."

Våren som metafor finns också med i en av dikterna till hans mamma. "I höstens mörka smärta/ och vårens ljusa prakt/ ditt trogna modershjärta/ omkring mig håller vakt."

Mitt snabba bläddrande i Nils Ferlins samlade verk har ju ingenting med litteraturvetenskap och djupare analys att skaffa, men jag blev litet förvånad och hade aldrig egentligen tänkt på att hans diktning, generationskamrat till bland annat Harry Martinson som han var, inte knyter an närmare till naturupplevelser och intryck. Han var ju ändå mot livets slut "styckegodsägare", levde mitt i en prunkande roslagsnatur och hans gård var arealmässigt sett inte alldeles liten.

Det här var alltså några tankar om våren som förhoppningsvis har kommit tillsammans med Poste Restante när ni läser de här raderna, och jag tröstar mig med att den ändå är på väg och att all den gråhet som omsluter mig kommer att sopas bort av ljumma vindar. Och även om Nils Ferlin var sparsmakad när det gällde sitt litterära umgänge med naturen så finns det ju så oändligt mycket annat att glädja sig åt i hans rika diktning.

Med kära Ferlinhälsningar, och jag ser fram emot att träffas vid årsmötet i en förhoppningsvis härligt vårlig majkväll på Gondolen högt över Stockholms hank och stör, med utsikt över vatten och grönska.

JAN MÅRTENSON

Uppskattad prisutdelningskväll

ANNIKA LUTTROPP

I oktober 2005, närmare bestämt torsdagen den 20:e, förrättades utdelningen av årets Ferlinpris och Trubadurpris på Scandic Hotel Continental i Stockholm. Ett 70-tal medlemmar hade slutit upp och det blev en lyckad kväll.

Sällskapets ordförande, Jan Mårtenson, inledde sammankomsten med att utdela priserna. Poeten Bengt Berg (som presenterades i förra numret av Poste Restante) fick ta emot Ferlinpriset och även två Ferlin-tallrikar.

Trubadurpristagare var Torsten Arnbro (som även han presenterades i förra numret) och förutom priset fick även han motta två Ferlin-tallrikar.

Efter prisutdelningen avnjöt man en mycket god 2-rättersmiddag. Till kaffet var det dags för det traditionella lotteriet där högsta vinsten var en tavla skänkt av Peder Enström, Coleur konsthandel. Övriga vinster bestod av Ferlin-tallrikar, CD-skivor, böcker med mera.

Så var det då dags för kvällens Ferlinpristagare att framträda. Bengt Berg inledde med att läsa några dikter ur sin bok "Värld", i vilken han sammanfattar sina 30 år som poet. Sedan drog han historier från Värmland som fick alla att brista ut i ett hjärtligt skratt. Det var en Ferlinpristagare som verkligen visste hur man ska fånga publiken intresse!

Efter Bengt Berg var det trubadurpristagaren Torsten Arnbros tur att framträda. Tillsamman med Hans Glas, piano, och Amanda Hoffman Bang, cello, framförde han några av sina tonsättningar av Nils Ferlins dikter, "– Munk eller dynamitard", "Till en gammal bekant", och "Tre dagar –". Därefter följde "Med många kulörta lyktor", tonsatt av Ove Engström. Torsten Arnbro avslutade med sin egen "Där är friden".

Det var ett mycket uppskattat framträdande med utomordentligt fina tonsättningar av Nils Ferlins dikter.

Innan vi hunnit hämta oss efter detta så äntrades "scenen" av Roine Lindström som reciterade dikter av Dan Andersson och sjöng hans "Visa" ur "Svarta ballader", tonsatt av

Trubadurpristagaren Torsten Arnbro, till vänster, och Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet. Foto: Annika Luttropp.

Trubaduren och styrelseledamoten Ove Engström och Ferlinpristagaren Bengt Berg. Foto: Annika Luttropp.

Nisse Munck. Han fortsatte med att framföra ett par dikter av Nils Ferlin, tonsatta av Sven Reenbom, "Jag kunde ju vara . . ." och "Fåfänglighet", båda ur "En döddansares visor".

Han avslutade mycket passande med "Café Cosmopolite", med text och musik av Gunnar Turesson.

Agneta och Jan Sällström, båda medlemmar

Monika Lilja framförde egna tonsättningar av Nils Ferlin. Foto: Annika Luttropp.

Roine Lindström sjöng och reciterade dikter av Dan Andersson. Foto: Annika Luttropp.

i Nils Ferlin-sällskapet, framförde sedan två tonsättningar av Anna Halling.

Så var det dags för Monika Lilja och Sven Lilja att framträda med sång och musik. De framförde bland annat Evert Taubes "Min vän den glade bagarn" med schvung.

Efter detta kom Bengt Berg tillbaka med en improvisation och sedan avslutade Ove Engström enligt tradition med "Ölandsvals" av Nils Ferlin till egen tonsättning.

Två värmländska skalder möttes

ANNIKA LUTTROPP

I festvåningen på Scandic Hotel Continental möttes söndagen den 13 november förra året de två värmländska skalderna Gustaf Fröding och Nils Ferlin. Naturligtvis inte bokstavligt utan det var förstås representanter för de båda poeternas respektive sällskap som sammanstrålade inför en publik på ett 40-tal personer.

Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet, inledde med en presentation av Nils Ferlin och han lyckades förtjänstfullt att komprimera skaldens liv på ett underhållande och trevligt sätt.

Gustaf Fröding-sällskapets ordförande, Kjell Fredriksson, tog sedan vid och berättade om Gustaf Fröding. Han tog även upp farhågor inför framtiden.

– Det blir allt svårare att värva medlemmar till litterära sällskap, sa han.

Ove Engström framförde så sina egna tonsättningar av Nils Ferlins "Barfotabarn" och "Cirkus". Johan Sandborgh fortsatte med Frödings "I ungdomen", samt Ferlins "En kärleksvisa" (efter Wivallius).

Sedan kom turen till Lilian Ahlm och Tor Englund som reciterade Ferlin och Fröding och jämförde deras kärleksdiktning.

Barbro Järliden reciterade Frödings "Vackert väder" och Ferlins "Men gick jag allena". Sedan tog Tomas Sköld vid och reciterade Fröding och Ferlin.

Första delen av programmet avslutades med att Torgny Björk, "Herr T", bland annat framförde sina egna tonsättningar av Frödings "Skalden Wennerbom" och "Elin i Hagen".

Efter kaffepausen med goda kakor inleddes så den andra delen av programmet med att Tor Englund läste ur Frödings "Monologer i månsken", varefter Ove Engström sjöng sin egen tonsättning av Ferlins "Med många kulörta lyktor".

Johan Sandborgh kom tillbaka och sjöng tonsatta dikter av Fröding och Ferlin varefter det blev mer recitation av Lilian Ahlm och Tor Englund och jämförelser mellan de båda poeterna.

Så återkom Barbro Järliden, den här gången med betraktelser över Fröding och kvinnan.

Gustaf Fröding-sällskapets ordförande, Kjell Fredriksson, berättar om Fröding. Foto: Annika Luttropp.

Hon reciterade "En vårfästmö", "Sagoförtäljerskan" och "Det borde varit stjärnor".

Ove Engström framförde sin egen tonsättning av Nils Ferlins "Katten i Penningby" (ursprungligen "Våran katt", och som inte finns med i hans diktsamlingar). Han framförde även "En valsmelodi" i Lille Bror Söderlundhs tonsättning. Tomas Sköld svarade för en betraktelse om Fröding och kvinnan, samt läste bland annat "Tre kärnger", "Nypenrosa" och som avslutning "Ett gammalt bergåtroll". Delvis framförde han dessa på värmländska.

Torgny Björk framförde så sin egen tonsättning av Ferlins "I folkviseton" och så avrun-

Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet, inledde programmet med en presentation av Nils Ferlin. Foto: Annika Luttropp.

Torgny Björk framförde egna tonsättningar av Nils Ferlins och Gustaf Frödings dikter. Foto: Annika Luttropp.

dade Jan Mårtenson det hela och tackade gästerna från Gustaf Fröding-sällskapet som skulle fara tillbaka med tåg till Karlstad.

Ove Engström tog upp Ferlins "Får jag lämna några blommor" och alla föll in och sjöng med.

Det hela var en trevlig och lärorik eftermiddag där de närvarande fick veta en hel del om såväl Gustaf Fröding som Nils Ferlin.

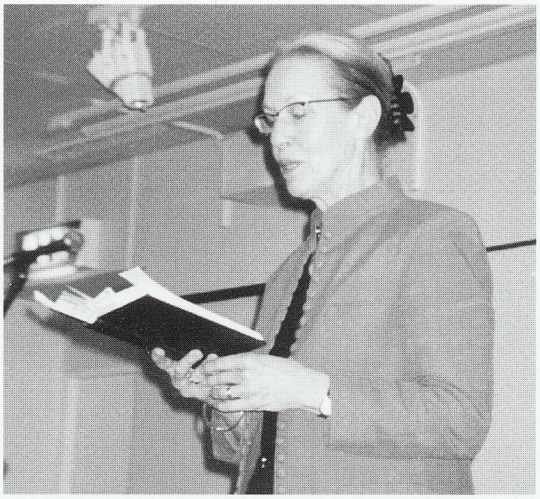

Barbro Järliden från Fröding-sällskapet, reciterade dikter av Ferlin och Fröding. Foto: Annika Luttropp.

Johan Sandborgh, Fröding-sällskapet, sjöng visor av Ferlin och Fröding. Foto: Annika Luttropp.

Nils Ferlin besjunges av Evert Taube

– där man ristat de ting som
ditt signum gav:
dina gycklarbjällror
din pilgrimsstav
och din längtans blå anemone.

Nils Ferlin ser ut som en marskalk Bernadotte eller som greven av Rousillon. Ibland påminner han också mycket om Lionardo da Vincis vän Françuis den förste. Men Ferlin tog opp gycklarens attityd. Det är ju allmänt bekant att han kunde blivit kammarherre hos påven och markis, i likhet med Lagergren av Tyresö. Han tackade nej. Stekvändare i Rue de l´Abbaye? Nej! Han tog opp gycklarens attityd. Nils Ferlins knappa vers tycks reglerad av andhämtningen hos en lekare som går på händerna och spelar luta för Gud med tårna.

Den ferlinska strofen har ingen skrivbordslogik, ingen utfunderad syntax, inget beräknande välljud, inget kompositionsmässigt slutfall. Den spirar som anemone, den faller som äppelblom faller, som snö, som vingskjuten and faller i Knallpåkavik. Långt från jägarn! Ferlins vers är alltså inte förståndsmässigt utformad utan efter nutida förhållanden *häpnadsväckande rent lyrisk.* Ändå är den proverbialt tankediger, kvick, dräpande, underfundig och djup. Som av en ren tillfällighet. Ferlins vers uttrycker mera kärlek än den utsäger när den talar om kärlek. När Ferlins vers uttrycker fundersamhet över någonting i naturen stannar vinden och lyssnar. Marken blir bekymrad.

Det är något fel med min trädgård.
Där hörs ingen fågelsång.

Man hör att någon torkar fötterna på verandan och ser honom komma ut i köket, vårsval och röd om kinderna och sätta sig vid köksfönstret och flytta på kaffekoppen och glänta på gardinen.

– Det är något fel med min trädgård, säger han.

I dalavisan står det att marken hon gläds. Men i den här av Ferlin behöver det inte stå att hon sörjer.

Tor Englund, mångårig styrelseledamot och skattmästare i Nils Ferlin-sällskapet, har ur sin rika samling av ferliniana plockat fram en artikel ur Folket i Bilds julnummer 1951. Den har skrivits av ingen mindre än Evert Taube. Rubriken lyder "Nils Ferlin besjunges av Evert Taube" och inleds med en hyllningstrof.

Jag träffade en floréntinare som funnit att *La poesia ferlinense* är en utpräglat traditionsbunden poesi med rötter i medeltid, renässans och barock. Jag svarade att herr Nils Johan Einar Ferlin har en medeltidskälla i sin själ och att han har blått medeltidsblod, Villons törst och Cyranos courage. Men bunden är han inte, har aldrig varit fängslad i vare sig Kungl. Biblioteket eller Nordiska museet. Och det var inte folkdanser han dansade på Skansen. Han steppade.

Stämningarna i Nils Ferlins dikter – deras tonfall, bildspråk och rytm – ger på något sätt mer av den nutida människans belägenhet än dagsnyheterna och mer av vårt svenska klimat än rapporterna i radio om väderlek. Ferlins poesi är inte *medvetet* gåtfull som den surrealistiska eller associationsflödande poesin, men både hans ordspråksmässiga och hans som rosor plötsligt utsprungna visor i folkton – ja, de fräna till och med, har något gåtfullt. Det är någonting av fladdermus, av poppeldun, av vindkantring och kårar i Ferlins visor, någonting som är svårt för samtiden att få tag i. Men samtiden använder så hemskt många onödiga ord. Samtiden frossar faktiskt i ord. Ferlin fäller ett yttrande då och då. Han är ordknapp som akrobaterna och hans diktion påminner om den engelske clownens, han som slår kullerbyttor och samtidigt citerar Shakespeare:

Like as the woaves makes towards the
pebbled shore
so do our minutes hasten to their end.

(Som vågor rulla in mot stenig strand,
så är vår levnads stunder jämt på språng.)
– – –

Det är något fel på min trädgård
Där hörs ingen fågelsång.

Men som benrangelspoet och kärlekskvidare kan ingen tävla med Ferlin, utom François Villon. Av dennes fräna gravlukt och stank från slinkor är de ferlinska dofterna emellertid kyskare septentrionala varianter. Men både Villon och Ferlin pendlar mellan rus och ruelse, rosenkind och benrangel. Ferlin är ingen tillfällighet, som många av oss andra är. Efter ett halvt årtusende har Villons Europa återuppstått, benranglets, skökans och soldatkorvens Europa med drömmar om blå anemone.

Hurudan är den ferlinska musans gromylla? Är den fet? Är den jungfrulig eller gödslad? Den är väl som en kryddgård på folkungatid och som en rosengård vid klostermur, kan jag tro. Är Ferlin en konstig person? Nej. Är han märkvärdig? Ja, i högsta grad! Han är kanske vårt lands naturligaste människa. Det är märkvärdigt nog.

När Ferlin första gången läste sina dikter för mig och jag satt där tyst efteråt, så övergick han till att gå på händer under samspråk och sedan började han steppa. Därefter drack vi vin och jag dansade en rill, en tarantella och en pericón. Sedan hjulade Nils Ferlin. Sedan sjöng vi psalmen "Det är en ros utsprungen" och beställde mera vin, alldeles som riktiga munkar eller präster. Detta skedde inför kvinnor som smekte våra rockärmar och torkade bort vår pannsvett med sina näsdukar och brände oss med sina glödande kinder och såg på oss som man tittar på god mat. Men hela tiden såg jag i själens belysning de tider, de drömmar, den tro, den kärlek, den sång ur vilken Nils Ferlins snille och smak sugit som ett vårdträd sin näring – ett femhundraårigt träd. Ja, för mig är Nils Ferlin omkring femhundra år gammal.

I Sverige hade den hedniska sången sovit under ett täcke av tvåhundraårig glömska när *Dies irae* och *Stabat Mater dolorosa* plötsligt flög över landen från Skara till Åbo. Trollen på Smålands Taberg hade sett vita präster bära korsets tecken upp genom landet längs sjöar och floder. Svenskarnas hövdingar fick avsvära hela Valhall, sluta med blotning, kyssa krucifixet och lyda latin. Detta var påvedömets största bragd, den kristna kyrkans och trons största triumf i alla tider. Gudsriket på jorden syntes verkligen stå inför sin fullbordan. Svenska vikingasöner kom hem från Paris som klerker och studenter. Vid Gautelfr och Eystrasalt talades kyrkofädernas romerska tungomål. Strömming och sill välsignades på latin.

Men ett folks liv är deras eget språk. Ur folkdjupet framtonade fromma visor på svenska. De bevingades av kyrkans gregorianska musik och blev godtagna av prästerna inom kyrkans murar. Men utanför murarna förmäldes de med folksagan och med dansen som nog var gammal och forn men redan tuktad i riddarballadens anda.

Vi står inför ett nytt skede i svensk poesi. Dansvisan födes.

Här går en dans på sunnan holm på vitan sand
här dansar Ivar Jonsson
vid drottningens hand.
Grant kännen I Ivar Jonsson.

Vi känner Ivar Jonsson. Och Nils Johan Einar Ferlin. Rätt väl.

Vikingarnas livsmål hade varit tvenne, nämligen ära och rikedom. Mot dem ställde kyrkan fromhet och försakelse. Där överflöd uppstod gick det till kyrkor, kloster och välgörenhet. I den påvliga bulla som förklarar Birgitta som helgon står det att hon gav akt på sitt hus och åt aldrig sitt bröd med lättja, utsträckte sin hand till de fattiga och eländiga och visade en outtömlig barmhärtighet mot alla behövande, sjuka och föraktade människor. Det spåras också i folkungatidens visor, fastän de är världsliga, att katolikernas madonnakult påverkar männens kvinnodyrkan. Mitt i all sin förskräckliga råhet blir vikingen svärmisk.

Ebbe han skänkte den långa dag
både mjöd och vin,
var gång han på bruden såg
runno tårarna honom på kind,
Förty träder Ebbe Skammelson så mången
stig vill.

Fromma damer svärmade för heliga män och levde i himmelska kärleksförhållanden. Bir-

gitta höll påvar och kungar i helig bävan med sina uppenbarelser och brev. Hennes fornsvenska är folkvisans – ett drastiskt, målande, livligt språk, fullt av humoristiska vändningar. Inte bara klangen, men den levande formen hos detta fornsvenska språk möter oss i Nils Ferlins dikter. Det är ett språk med ömma tonfall också, ett friskt, ett raskt, ett liksom ärligt språk. Ferlin förenar det med nutida talsvenska så att man kan tala om det ferlinsvenska språket. Den svenska medeltida balladen är en stor uppfinning. Den innehåller berättelse, folkskådespel, naturlyrik och dans, allt i ett. I Ferlins poesi har denna ursvenska konstart återuppstått. Shakespeares Midsommarnattsdröm, Bellmans dialoger och Ferlins spelmanspoesi är folkvisans mest tvättäkta barn. Liksom Wivallius och Lasse Lucidor är Nils Ferlin lekare och vagant. Inte bara litterärt, men i både verkligheten och dikten. Lucidor Den Olycklige höjer sig ur utsvävningar och nöd till den strålande balladen "Skulle jag sörja, då vore jag tokot". Men Nils Ferlin i Penningby med en ros och en visa till Henny i fönstret går mig mera till hjärtat. Läs dikten "Jag såg du förstod –"! När vi träffades senast, det var i Furusund. var det förstås annat ljud i skällan! Och klang gutår i bägarn. Jojomen! Och mycke finurliga strofer, finurligen framförda. Va den nån som sa att han va större poet än Nils Johan Einar Ferlin? Hur ser den ut? Häggen blommar! Det finns kvinnor! Det finns värjor! Fröken! Mera dubbelt renat på bord aderton! Spelen, I spelmän!

Evert Taube på Furusund 1961 – tio år efter artikeln i Folket i Bild. Den här gången sjöng han Roslagens lov.
Foto: Esse Jansson.

Rogen mig, I fiskarbönder! Ljugen, berätten, skålen, dansen björnar, isbjörnar!

Cyranoiskt profilerad
med en outgrundlig blick,
mager, skranglig, reserverad
och med duellantens skick
står Du, redan legendarisk,
komediantisk, pillemarisk,
lucidorisk och pindarisk
i den svenska poesin.
Hell Dig, Broder Nils Ferlin!

Nils Ferlin i ord och ton

Offentlig Ferlinafton i Hörsalen

KUNGLIGA BIBLIOTEKET

Humlegården, Stockholm

tisdagen den 25 april 2006 kl 18.00

Medverkande:
Nils Ferlin Sällskapets ordförande Jan Mårtenson, samt Lilian Ahlm, *recitation,*
Torsten Arnbro, *sång & gitarr,* Tor Englund, *berättare och recitatör,*
Amanda Hoffman-Bang, *cello,* Richard Richardsson, *recitation.*
Konferencier: Ove Engström

Inträde 40 kronor. Varmt välkomna önskar Nils Ferlin Sällskapet

Nils Ferlin firar bröllop i Flätsbo

TOR ENGLUND

Sommaren 1932 besökte Nils Ferlin Flätsbo tillsammans med Carl-Emil och Eva Englund. Flätsbo var det lilla torpställe på Alfta finnskog där Carl-Emil kom att växa upp och som var hans hem från det han fyllde fem år tills han flyttade till Stockholm vid 19 års ålder. Men Carl-Emil kom att återvända till denna vackra plats varje sommar.

Flätsbo, invid den lilla finnskogssjön Fläten, omgivet av stora skogar och dit inga vägar, bara skogsstigar gick. Man levde här av självhushållning – de magra åkrarna gav sitt, sjön var fylld av fisk och skogen gav inte bara lingon, ved och blåbär utan också en och annan älg, fast det senare visste inte länsman i Alfta om.

I Fläten fiskade man gädda, abborre och ål, men också mört som saltades ned i stora tunnor. Dessa tunnor med salt mört tyckte alla i gården illa om, men torparen själv, Anders Blom, tyckte det var ett utomordentligt komplement till mathållningen och kunde inte nog prisa mörtens kulinariska möjligheter.

Flätsbo var från början ett fäbodställe som ägts av Alfta-bönderna, men det var länge sedan. Nu fanns det visserligen kvar några fäbodstugor längs vallarna, men de var inte många. Förutom själva Flätsbostugan fanns bara Högabackastugan och Pell-Pärs stuga kvar, och det var länge sedan som bönderna från Alfta bufört kor och getter den fyra mil långa vägen från kyrkbyn till Flätsbo.

I Flätsbo bodde vid den här tiden Anders Blom, vallvaktar-Anders kallad, tillsammans med sin hustru Maria, Carl-Emils mor. Vidare fanns där bland andra vallvaktar-Anders son, Erik, och dennes syster Agnes.

Nu skulle Agnes gifta sig med Ante Andersson och mamma Eva, pappa Carl-Emil och lille Rune tre år (som kallades Karl-Emil på den tiden) skulle till Flätsbo för att vara med på bröllopet.

– Ta och följ med dit upp, sa Carl-Emil till Nils Ferlin strax innan avfärden, och se på de hälsingska skogarna och jämför dem med de värmländska. Hälsingeskogarna är väl värda att ses och där finns gott om plats och mycket att äta och dricka.

Bröllopet skulle gå av stapeln den 21 augusti 1932.

Jodå, det var Ferlin pigg på.

Flätsbo med sjön Fläten i bakgrunden. Foto: Tor Englund.

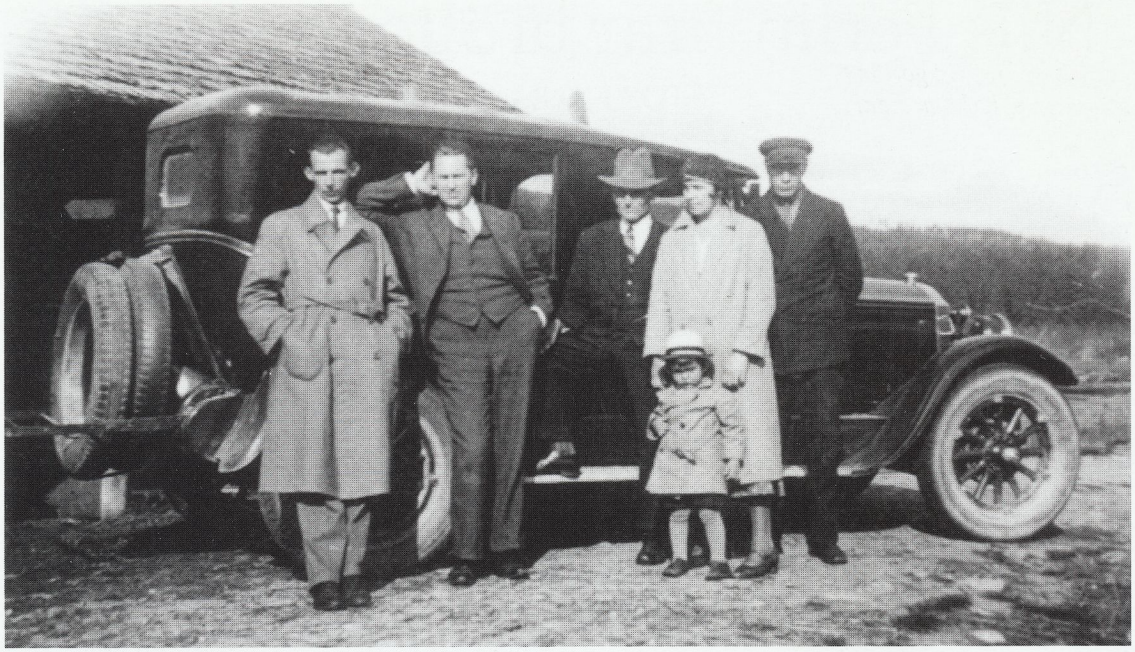

Sällskapet inför resan till Flätsbo. Från vänster ses Nils Ferlin, Carl-Emil Englund, Hans Blom, Eva Englund med lille Karl-Emil, samt chauffören. Okänd fotograf.

Även brudens bror, Hans Blom, följde med sällskapet från Stockholm.

Carl-Emil fick tag på en chaufför, som lovade att skjutsa sällskapet så långt det gick och det var till Dalfors. Dit kunde man komma med bil, men för att komma vidare var man tvungen att ta båt över den stora sjön Amungen och den allra sista biten fick man gå över skogen.

Så bar det iväg från Stockholm och Tangen. När följet efter ett antal övernattningar kom till Dalfors så ville chauffören följa med ända fram, för "så roligt som han haft med de två tokarna Nils och Carl-Emil" hade han aldrig förr haft. Under resan hade Carl-Emil och Nils Ferlin dessutom suttit och skrivit ihop en bröllopsdikt till brudparet.

Sällskapet fick båtskjuts från Dalfors med en torpare från den lilla byn Getryggen. Färden gick över sjön Amungen och så blev de ilandsatta vid en liten plats vid Amungens östra sida som kallades Malmtorget och därifrån – sent på kvällen var det också – fick de traska och gå. Lille Karl-Emil var bara tre år men knallade hela vägen från Malmtorget alldeles själv, en sträcka på ett par kilometer.

När sällskapet närmade sig Flätsbo hörde de på avstånd musik och skratt inifrån Flätsbostugan och tysta smög sig alla fram till farstubron, försiktigt öppnade de ytterdörren och skickade först in lille Karl-Emil. Sedan personerna i Flätsbo stora kök blivit helt förvånade och förbryllade – ingen visste att de skulle få stockholmsfrämmande – steg resten av sällskapet in. Carl Emil och Eva, Nils Ferlin, Hans Blom och chauffören, och under stort jubel läste de upp sina versrader för det häpna och glada brudparet.

Verserna hade man lagt i olika deltagares mun. Där återfanns brudens styvmor, tillika Carl-Emils mor, Maria Blom, vallvaktar-Anders själv, Nils Ferlin, Carl-Emil och Eva och lille Karl-Emil. Vidare hade också Agnes bror Hans, chauffören och till slut också Göte, brudparets lille son, varsin vers.

Och så här lät drapan som omväxlande lästes upp och omväxlande steppades fram:

En sorglig visa sjungen vid
Brudparet Anderssons bröllop
När Ante gifte sig med Agnes Blom. Och detta skedde den 21 augusti 1932.

Mor:
Jag önskar er alla välkommen hit
till – Nej! Var så goa och dopp!
Tyvärr finns det inte en aning sprit
att slå i er kaffekopp –

Jag hälsar Agnes tillbaka
som Antes lyckliga maka –
och hälsar Ante så gott jag kan
som Agnes' lyckliga man!

Ferlin:
Det säjer och tänker en fjärran gäst,
som far era bygder förbi:
att hade han hälften så långt till präst
rätt ogift han torde förbli –
Men kärlekens låga förresten
den tändes väl inte av prästen –
Den kommer och fladdrar och dröjer kvar
ibland i flera dar.

Hans Blom:
Nu har ni befäst erat livsförbund
och mot okända öden ni går –
då önskar jag eder av hjärtats grund
stor glädje i kommande år!
Må drömmarna era ej ljuga!
Stor fröjd uti Pell-Pärs stuga!
Ja, måtte den nyckfulla lyckan rå
aldrig svika er två!

Anders Blom:
Jag sjunger en visa för nöjes skull,
för nöjet att se er som par.
Må brännvin ej varda ert enda gull
när till främmande ängder ni drar:
För då går det käpprakt åt fanders
det intygar vallvaktar-Anders,
som tar sig en geting för nöjes skull
men sällan super sig full –

Carl-Emil, Eva och Karl-Emil:
Kärleken är som en fager ört
som grönskar hur vindarna går –
och inte precis någon mager mört
som hoppar för mygg och för vår _
Må kärleken blomstra och leva!
tillönskar Calle och Eva –
och lilla Karl Emil som intet vet
av dylik erfarenhet.

Lille Göte:
Jag är en liten och ensam fyr –
jag sitter på golvet allen –
Jag längtar till lekar och äventyr
men har alltför spensliga ben –
Jag stirrar så glömd och förgäten
mot vågen, som går över Fläten.
Och önskar med tecken och inte med prat:
en liten lekkamrat!

Chauffören:
Och jag är en särdeles bilcharmör
och att jag kom hit på visit
det rådde jag verkligen inte för
men gärna jag trallar en bit:
Behåll denna trevliga minen!
Må aldrig den tryta – bensinen
och Ante bliva en bra chaufför
som aldrig i dikena kör! - - -

Nils Ferlin var i högform under bröllopsfesten. Iklädd stor, svart, bredbrättad hatt slog han nu för brudparet på köksgolvet en våldsam stepp och började sedan för de förtjusta gästerna deklamera flera av sina egna verser.

Sedan blev det sång och spel och mer steppande och stående på händerna. Bland gästerna fanns det fler som kunde spela och sjunga och nu drogs många polskor på fiolerna. Brudgummen fyllnade snart till och fick bäras undan, men de övriga fortsatte sitt festande hela natten.

Det var på alla sätt ett festligt bröllop. Tidigare under dagen hade brudparet enligt den tidens sed på finnbygden uppvaktats med så kallad kryckestå̊t. Gårdens karlar hade i god tid sett ut två av skogens högsta och rakaste tallar, fällt dessa, som vuxit bortom Jonolsvallen i Flätsbo, och huggit av alla grenar som fanns utefter stammarna. Så spände de för hästarna och under stort jubel och fiolspel drogs de långa tallarna in på gården till brudparet. Tallarna var en symbolisk gåva som skulle användas för tillverkning av möbler, men hur det blev med det vet vi inte.

Efter flera dagars intensivt firande på älgstek och mört var sällskapet tvunget att fara tillbaka till Stockholm. Nu satte Erik Blom ned storbåten i Amungen och skjutsade stockholmsfrämmandet tillbaka till Dalfors, där bilen stod och väntade.

Efter övernattning i Dalfors startade chauffören bilen och efter några dagar kunde alla stiga av i Tangen i Stockholm.

Men på finnskogen levde länge skrönorna kvar om Nils Ferlin och Carl-Emil och hur dessa firat Agnes och Ante med sång, deklamation, steppande och gående på händerna.

Och se det var ett riktigt bröllop!

Ferlinsällskapet på resa till

FERLIN I ROSLAGEN

Sång- och musikresa med MONIKA LILJA

Datum: Lördagen den 13 maj
Avresa: Cityterminalen i Stockholm Tid: kl 09.00

Monika Lilja levandegör en av Sveriges mest kända författare och poeter, som även hade en skådespelarkarriär. Vi får höra berättelser om Nils Ferlin och lyssna till en del av hans tonsatta dikter, som exempelvis "Den stora kometen".

Vi besöker Lännaby, en mil söder om Norrtälje. Hit flyttade Nils Ferlin och hans Henny i mitten av 1940-talet från Klarakvarteren i Stockholm. Vi möter f d kulturredaktören på Norrtelje Tidning, Esse Jansson, som berättar minnen och spännande anekdoter om Nils och Hennys liv i Roslagen.

Med en viskonsert av Monika i Länna kyrka, från 1300-talet, och visning av kyrkan av kyrkvärden Esse Jansson, får vi en djupare förståelse av miljön i Länna och den omgivning som inspirerade Nils Ferlin.

Vi äter lunch i Norrtälje, innan vi promenerar i den lilla staden och viker in i Nils Ferlins gränd där vi stannar vid hans staty där Monika hedrar hans minne med några visor.

Dagen börjar med besök i Länna församlingshem, intill kyrkan. Här dricker vi kaffe med smörgås. Monika välkomnar med pianomusik. Lännabygden har behållit utseendet av gammal jordbruksbygd. Byarna är små, de flesta har kvar sin ursprungliga plats, många ägosammanslagningar till trots.

Den krokiga vägen fram till kyrkbyn ger en ålderdomlig prägel där den slingrar sig mellan gärdesgårdar. Vid stranden av Kyrksjön ligger fortfarande den lilla stugan, som under några år på 1940-talet var Nils Ferlins bostad i byn. 1947 köpte han den lilla gården Norrboda, omfattande 28 tunnland jord, en halvmil väster om Lännaby och kallade sig, "styckegodsägare".

Efter kaffet berättar Esse Jansson om Nils Ferlin innan vi besöker Länna kyrka. Här får vi lyssna till en stämningsfull konsert av Monika innan vi fortsätter till Gamla Stans Trädgård i Norrtälje. Dagen avslutas med en rundtur i staden (se ovan).

Innan vi vänder åter till Stockholm besöker vi Linneladan i Penningby för lite shopping. Här kan man köpta textil glas, hemslöjd, ljus och möbler i en spännande miljö. Denna gamla lada är omgjord för försäljning av present-artiklar. Man har bland annat ett stort sortiment av Lena Linderholms artiklar. Cirka kl 17.00 är vi åter i Stockholm.

I PRISET INGÅR:
* Bussresa
* Monika Lilja som reseledare och artist
* Förmiddagskaffe med smörgås
* Möte med Esse Jansson
*Visning av Länna kyrka
*Lunch inkl. måltidsdryck och kaffe
*Besök enligt program

PRIS PER PERSON: 595 kr
(Ord. pris, ej rabattkort 655 kr)

För anmälan kontakta:
Kul tur resor 08-655 05 92

Sista anmälningsdag tisdagen den 25 april.

Ferlinfestival och utbyggt museum i Filipstad

ROLF MÅRTH

I Ferlins barn- och ungdomsstad Filipstad pågår arbetet med att ordna en vis- och författarfestival i den folkkäre skaldens namn. Det blir i slutet av av juli, närmare bestämt den 27:e och 28:e. Samtidigt har Ferlingruppen dragit upp riktlinjer för en utbyggnad av Ferlinutställningen på Museet Kvarnen.

Ferlingruppen har under en följd av år ordnat visprogram i Ferlins namn i Filipstad. Nu senast ett program på Museet Kvarnen med Kerstin och Lennart Chrunak och Rolf Carlsson och Rolf Mårth som medverkande. På senare år har det inte blivit program i lika stor omfattning som tidigare och orsaken är densamma som för så mycket annat i dagens samhälle, svårigheten att få ihop pengar för att klara ekonomin.

Nils Ferlin sitter på sin soffa i Filipstad och filosoferar och bakom hans rygg, ute på torget, kommer det i sommar att bli en vis- och författarfestival i hans namn. Foto: Rolf Mårth

Nu har Ferlingruppen inlett ett samarbete med Filipstadsföretag i samverkan och Filibjurkommittén för kunna arrangera en vis- och författarfestival i Ferlins namn. Filipstadsföretag i samverkan och Filibjurkommittén arrangerar sedan många år tillbaka en turistvecka i Filipstad i slutet av juli varje år. Den kallas Filibjurveckan med namn efter en tecknad turistsymbol.

Visprogrammet läggs under torsdagskvällen den 28 juli och fredagen blir en författardag.

I mars förra året invigdes den nya permanenta Ferlinutställningen på Museet Kvarnen. Utställningen har varit välbesökt, inte minst sommartid av turister som kommit på besök.

Det är en trappa upp på Museet Kvarnen som utställningen om Nils Ferlin är placerad. En större yta sparades för att kunna utveckla utställningen och med det positiva mottagande den fått, har Ferlingruppen redan nu lagt fram ett förslag om en utbyggnad. Större delen av arbetet kommer att ske med egna krafter inom Ferlingruppen och Kulturföreningen Kulörta Lyktor, som är den förening som förvaltar Kvarnen.

Målsättningen är att den nya utställningen ska vara klar att inviga någon gång under nästa år.

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets medlemssekreterare:

Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr

113 27 STOCKHOLM ☎ 08-32 99 84

Ferlin diktade om den Fridfulla staden

ROLF MÅRTH

Den som läser Ferlins tidiga alster, revykupletterna från tiden i Filipstad, möter en lokalhistoria som känns främmande om man inte känner till bakgrunden. Ferlin beskrev företeelser i den tidens Filipstad och ett exempel är antydningarna om den Fridfulla staden eller att man längtade ut till skogarna där Friden bor. Mannen bakom dessa anspelningar hette Johan Sandrid Frid och var en beryktad hembrännare.

När Mossberg om sommaren hugger opp is
o, vilken dag o, vilken dag!
När Nils Johan Einar Ferlin blir polis
å, vilken dag, vilken dag!!
Då jädrar anacka ska Friden bli gla
å staden blir Fridfull vareviga da
å Mossbäck han sjunger ett halleluja
å, vilken da, vilken da!

Tre visor av Fabian hette kupletthäftet från 1922 som inleds med *O, vilken dag!* Här tar Ferlin första gången upp temat med den Fridfulla staden. Hembrännare Frid återkommer vid fler tillfällen bland Ferlins revykupletter och Frid var ännu mer återkommande i Filipstads Tidning från den här tiden. Rättegångsreferaten mot den ökände hembrännaren är fyllda av en smått humoristisk ton och att en åtalad person nämndes vid namn, hörde till vid den här tiden.

Av tidningsreferaten framgår att Friden höll till med sin hembränning i en kolarkoja i skogarna vid Mögsjön, strax utanför Filipstad. Kolarkojan pryder framsidan på Ferlins tillfällighetsskrift Påskhälja och den är försedd med texten Där Friden bor.

Det var med andra ord inte skogens frid som Ferlin åsyftade utan hembrännaren och hans verksamhet.

I kupletten *Den gula Paviljongen*, som ingår i Fabians senaste repertoar 1923, dyker Frid upp igen tillsammans med en av stans poliser. Även i en vistext om stadens höga potentater, finns anspelningar om Frid.

I texten till *Han ä´ likadan i da*, ur *Två visor med knyckta refränger och en till*, 1923, anknyter Ferlin till en av hembrännare Frids eskapader inför rätten. I tidningsreferatet kan man läsa att domaren lämnade fram en överrock som skulle binda Frid vid kolarkojan där man hittat hembränt och utrustning för hembränningen.

Friden fann sig och sa att han inte kunde ta på sig ansvaret att ta emot en rock som inte var hans och om han gjorde det så skedde det på "kummisariens" ansvar. Han nekade också till att han hade någon kännedom om den här kolarkojan.

Frid bestrider absolut att han vid Mögsjön
haver hyrt
någon kuja där en brännvinspanna pyrt.
Nej, dä enda han tog på sej - å dä togs mä
lock å pock,
på "kummisari`ns" ansvar - va en
gammal överrock.
Frid ä likadan i da, Frid ä likadan i da.
Fast han helt oskyldig var
överrocken har han kvar
å han ä likadan i da.

Frid stod inför rätten otaliga gånger åtalad för hembränning och olaga spritförsäljning.

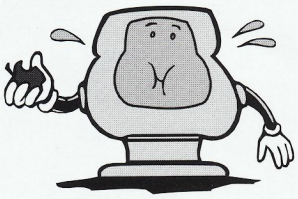

Nils Ferlin på nätet!

Nils Ferlin-sällskapet har en hemsida som sköts av Gunnar Warren.

Det finns även en länk till min e-postadress, där Ni kan göra adressändringar.

Adressen är http://go.to/ferlin alternativt http://user.tninet.se~jll006w/nfindex.htm

Vill Ni skicka e-post direkt till mig är min e-mail: annika.luttropp@swipnet.se

Gunnars e-post är: jll006w@tninet.se

Annika Luttropp *(sekreterare)*

Hembrännare Frid tecknad av Walter Ericsoni samlingen Vi filistéer.

Ibland klarade han sig, andra gånger fick han både kännbara böter och fängelsestraff. Flera av de rättegångar som återspeglas i Filipstads Tidning är inga små notiser utan långa artiklar. Så här kunde det se ut:

Rättens ordförande frågade Frid vad han hade att säga i saken.

– Kära domarn, jag har inte något att säga. Frid fick frågan om han hade rent samvete och om han haft det även alla andra gånger han stått inför tinget.

– Nej det blir stor skillnad, de förra gångerna har jag varit skyldig, men inte den här gången.

I kupletten *Det säjer jag inte för då går du dit* (5 st. visor av Fabian, 1925) antyder Ferlin att han vet *"var Hem-Friden är"*.

Hembrännare Frid finns också på en teckning stående vid den omtalade kolarkojan. Teckningen är gjord av Walter Ericson och finns med i *Vi filistéer*, en samling teckningar av filipstadsprofiler.

Marie Göranzon och Jan Malmsjö medverkar vid årets Ferlindag i Länna

Ferlindagen i Länna, en mil söder om Norrtälje i Roslagen, firar i år 25-årsjubileum. Den har sedan starten 1981 arrangerats av Länna hembygdsförening och föreningens ordförande, Åke Söderman, framförde i sitt hälsningstal vid förra årets Ferlindag en förhoppning om att kunna bjuda på något "extra" vid jubileet i augusti 2006. Den förhoppningen har gått i uppfyllelse!

På Ferlindagen i år, söndagen den 13 augusti, medverkar nämligen inga mindre än skådespelarparet Marie Göranzon och Jan Malmsjö. Dagen inleds med temagudstjänst i Länna kyrka klockan 12.00 och klockan 14.00 börjar så Ferlinprogrammet på Kyrkvallen.

Många kända artister har under åren framträtt med sång och musik på Ferlindagen. Publiken har även fått lyssna till berättelser av personer som på olika sätt har känt huvudpersonen Nils Johan Einar Ferlin.

– Tänk om vi haft alla gästande artister och berättare inspelade, sa Åke Söderman förra året. Det hade varit en intressant och givande dokumentation!

I ord och bild har dock läsarna av Nils Ferlin-sällskapets medlemstidning Poste Restante – om än i korthet – fått informaiion om vad som utspelat sig i Länna under de gångna åren.

ESSE JANSSON

Visans Vänner prisar Ove Engström

ULLA ROXBY

Nyligen tilldelades sångaren och kompositören Ove Engström Samfundet Visans Vänners stipendium. I motiveringen heter det:

"För ett långt, troget och engagerat arbete för att främja den svenska visan samt för egna tonsättningar och uppskattade visprogram i radio."

Ove Engström har varit yrkessångare sedan 1972. Hans första skiva gavs ut 1973, och hette Visor och sånger på mitt sätt. Sedan dess har han gjort över 6 000 viskonserter runt om i landet, medverkat många gånger i radio och TV och spelat in 20 skivalbum.

Som soloartist har Ove främst blivit uppmärksammad för sin förmåga att tolka och tonsätta svenska visdiktare, framförallt Nils Ferlin. Två av Oves skivalbum är helt ägnade den magre poeten från Filipstad. Oves kanske mest kända Ferlintonsättningar är *Barfotabarn* och *Cirkus*, men han har också tonsatt okända Ferlindikter som *Katten i Penningby*, Nils Ferlins *Ölandsvals* och *Visa för vilsna barn.*

Varje vecka, sedan 11 år tillbaka, hörs Ove Engström också i radio, i hans eget program Valle Vikings Visbar i Radio Viking, 101,4 MHz, som numera även sänds på internet. Där gästas han då och då av visans kändisar och legendarer, men framförallt så får visans doldisar och debutanter chansen att för kanske första gången höras i radio.

Ove har belönats med flera utmärkelser, bland annat Nils Ferlin-sällskapets Trubadurpris, SKAP:s Ejnar Westling-stipendium och Albert Engström-priset.

Ferlin-sällskapet på Världsbokdagen

Söndagen den 23 april arrangeras Världsbokdagen kl 12.00–16.00 i Rotundan på Stockholms stadsbibliotek.

Representanter från Nils Ferlin-sällskapet kommer att vara på plats för att presentera Sällskapet.

DET LUKTAR VÅR

Musik: Ove Engström *Text:* Nils Ferlin

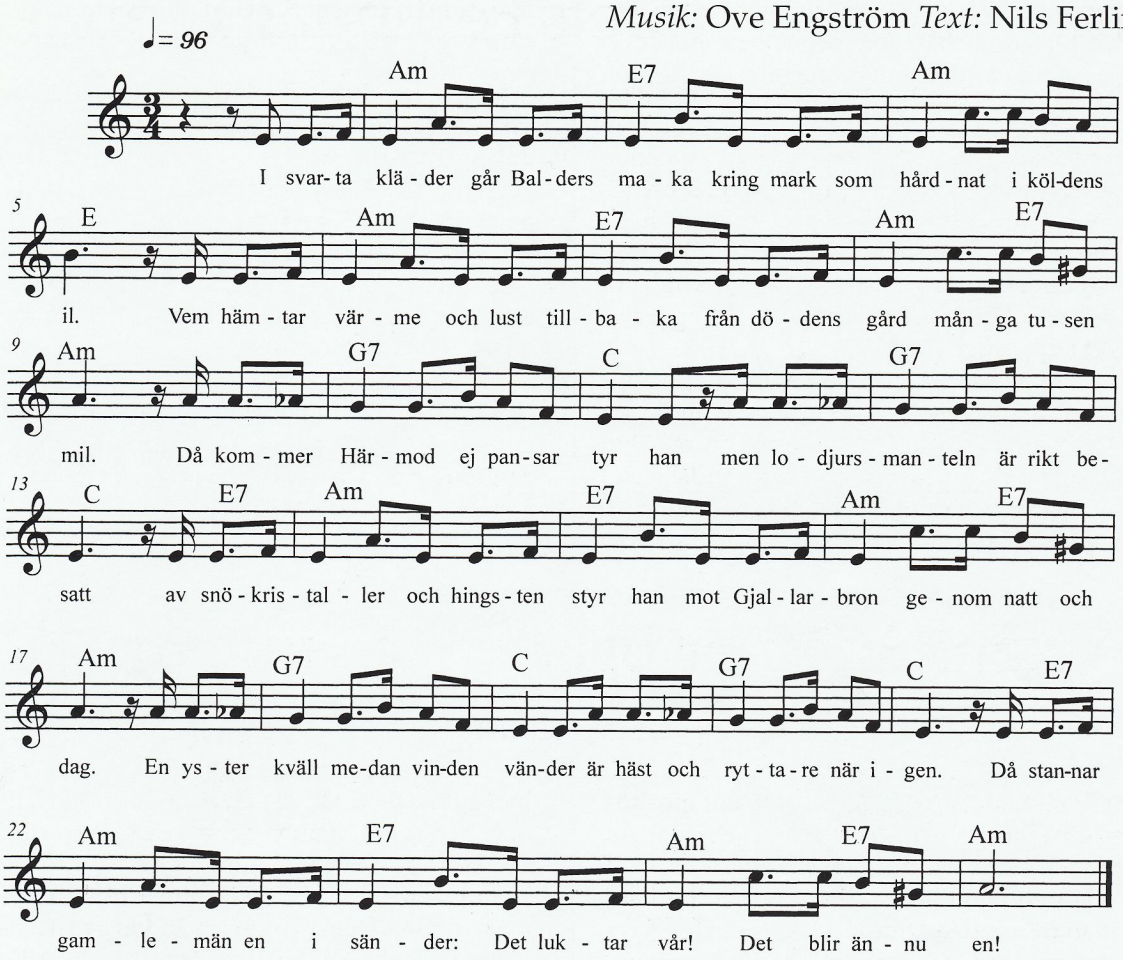

I svarta kläder går Balders maka
kring mark som hårdnat i köldens il.
Vem hämtar värme och lust tillbaka
från dödens gård – många tusen mil.

Då kommer Härmod – ej pansar tyr han
men lodjursmanteln är rikt besatt
av snökristaller och hingsten styr han
mot Gjallarbron genom dag och natt.

En yster kväll medan vinden vänder
är häst och ryttare när igen.
Då stannar gamlemän – en i sänder:
– Det luktar vår... Det blir ännu en!

Skolelever tolkade Nils Ferlins dikter

Eleverna på högstadiet i Östra skolan i Nyköping tolkade år 2003 i ord och bild ett antal dikter av Nils Ferlin. Initiativtagare var lärarna Francisca Sastre och Johan Rojstedt.

Bidragen, som vittnar om ett starkt engagemang och en sprudlande fantasi hos de unga utolkarna, samlades i ett litet häfte. Ur detta har vi med benäget tillstånd plockat ut några sidor som nu Poste Restantes läsare kan ta del av.

Förhoppningsvis kan initiativet inspirera till efterföljd. Nils Ferlins poesi är levande – även hos de unga!

ESSE JANSSON

"Om våren". Ur "Barfotabarn" (1933)

Jag vet inte vad...

"Jag vet inte vad . . .". Ur "En döddansares visor" (1930)

Drömmar ur snö

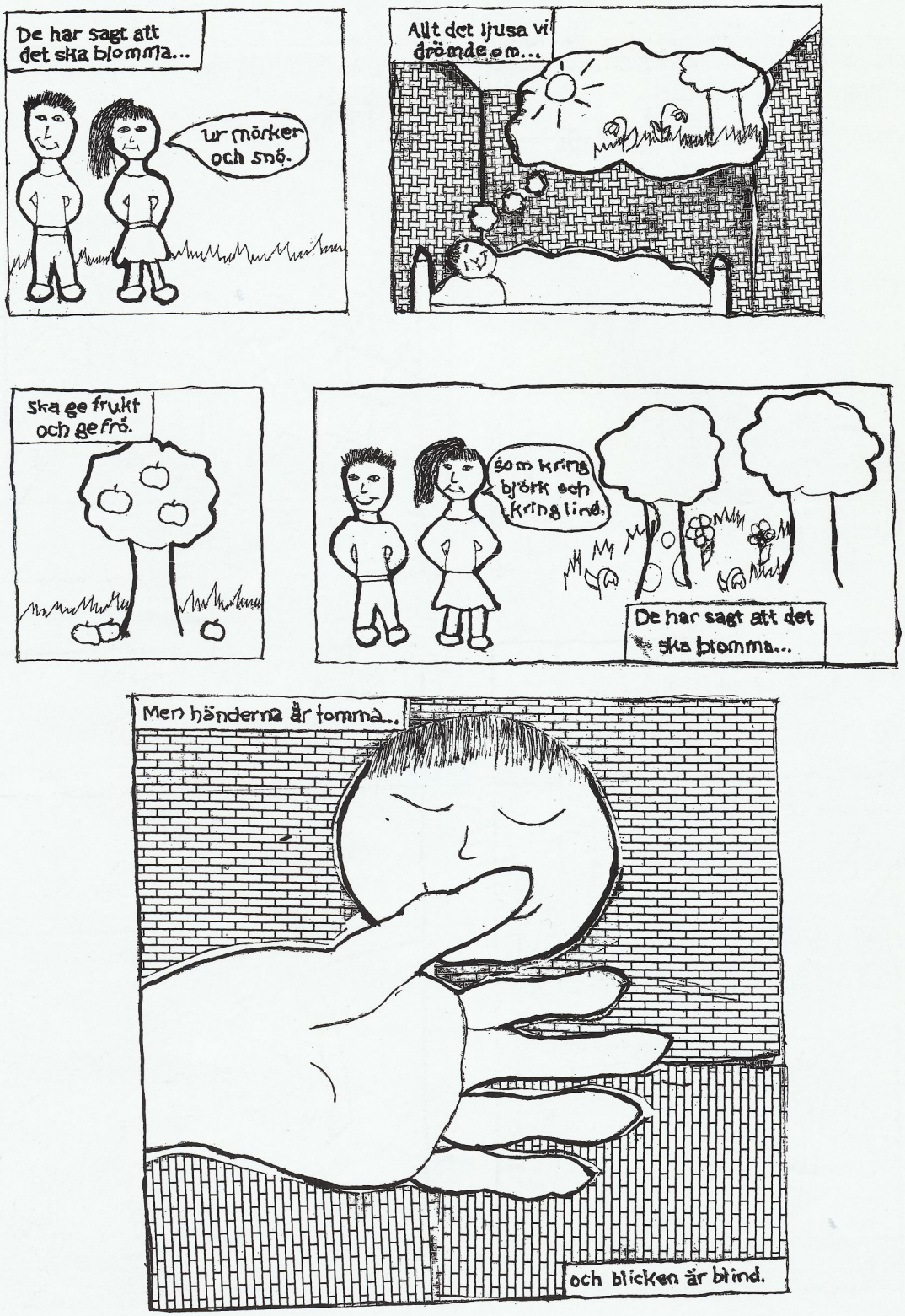

"Drömmar ur snö". Ur "Med många kulröta lytkor" (1944)

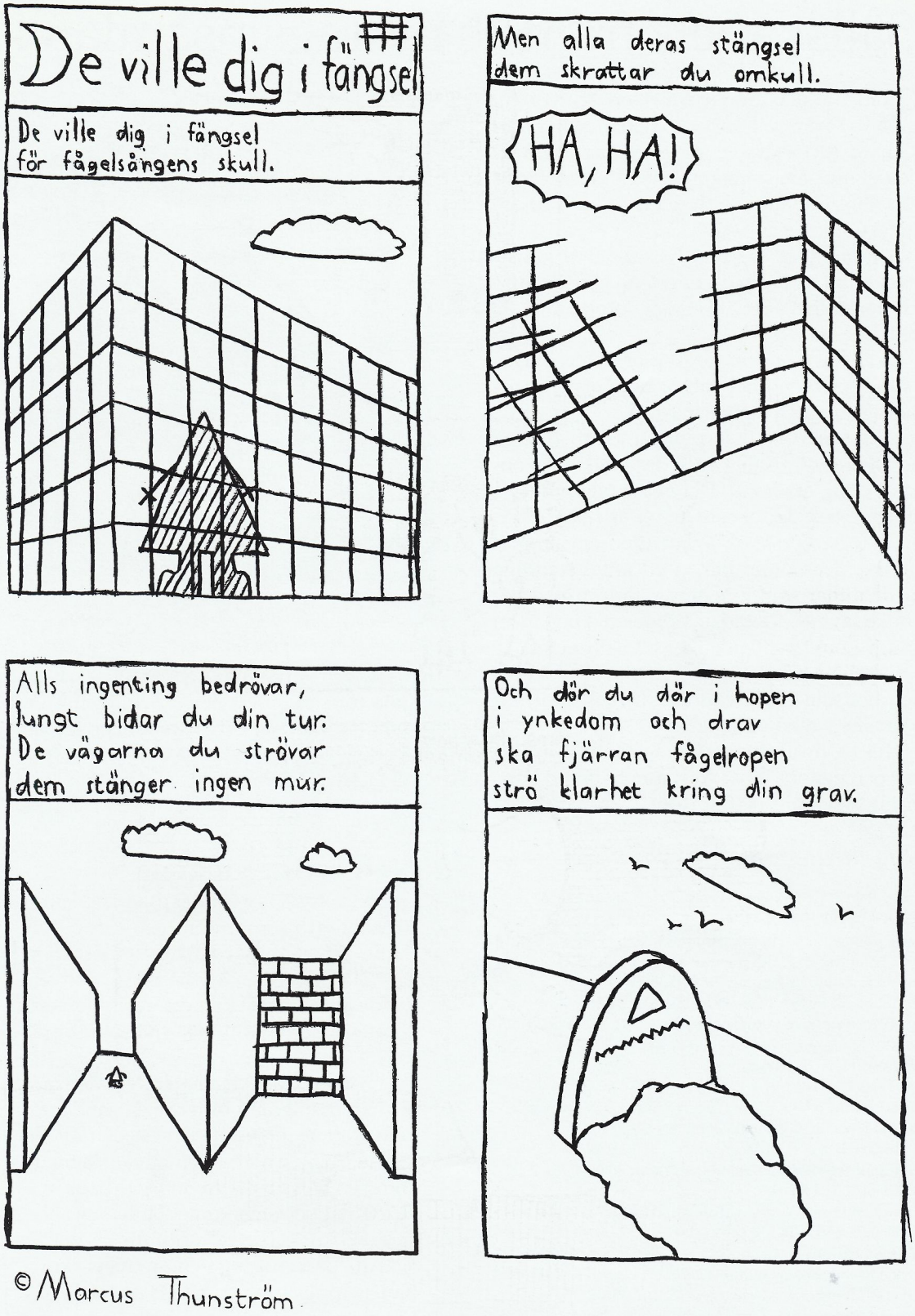

"De ville dig i fängsel". Ur "Kejsarens papegoja" (1951)

Sällskapets främste bidragsinsamlare!

Som framgår under rubriken "Gåvor till Nils Ferlin-sällskapet" på sidan 26 har Karl Richard Richardsson, styrelseledamot i Sällskapet, nu senast genom sina kontakter med välvilliga donatorer bidragit med inte mindre än 50 000 kronor!

Sammanlagt har han lyckats med konststycket att under bara några år komma upp till den minst sagt ansenliga summan av 90 000 kronor!!!

Det är en fantastisk prestation och vi övriga i styrelsen bugar och tackar honom och hans bidragsgivare å det varmaste!

Nils Ferlin-sällskapet – liksom övriga personlitterära sällskap – dras med en konstant dålig ekonomi. Det beror till en del på att räntorna de senaste åren varit låga, men den största orsaken är att medlemsantalet sjunker. Dessutom har vi ett antal ständiga medlemmar som inte längre bidrar med någon årsavgift. Vi vädjar till dessa – och även andra – om frivilliga gåvor till Sällskapet.

Vi behöver också bli många fler i Sällskapet och ber alla Ferlinvänner att hjälpa till att värva nya medlemmar.

Nils Ferlin är en av våra mest folkkära skalder och genom Poste Restante håller vi hans minne levande och sprider kännedom om hans liv och verk till nya generationer. För att kunna fortsätta med detta, och även kunna utdela Ferlinpriset och Trubadurpriset varje år, behöver vi ha en stark ekonomi.

Vi tackar på förhand för Din hjälp!

STYRELSEN

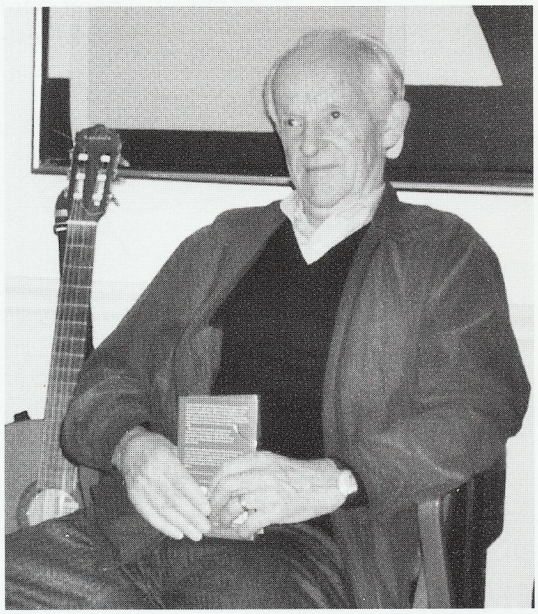

Karl Richard Richardsson har med hjälp av sina kontakter med välvilliga donatorer hittills inbringat inte mindre än 90 000 kronor till Nils Ferlin-sällskapet! Foto: Annika Luttropp

Nya medlemmar

Anna-Britta Andersson, Nytorgsgatan 36, 4 trp, 116 40 STOCKHOLM
Bengt Andersson, Hammarby 6933, 769 93 NORRTÄLJE
Pehr Erlandsson, Baldersgatan 1, 254 38 KLIPPAN
Sune Ervanius, Villagatan 26, 619 35 TROSA
Sinikka Falk,Eggen 1738, 782 91 MALUNG
Jan-Peter Franzén, Jakobsgatan 20 B, 382 35 NYBRO
Kerstin Hallgren, Skördevägen 7, 135 43 TYRESÖ
Andreas Hens, Karpedam 12 DK-6200 AABENRAA, DANMARK
Ingrid Holmqvist, Gustafsvägen 8, 3 trp, 169 58 SOLNA
Gunne Jansson, Glasbruksgatan 36 1 trp, 116 20 STOCKHOLM
Ulla-Britt Johansson, Petersborgsgatan 30 C 653 44 KARLSTAD
Karin Lisberger Winblad, Tulegatan 12 811 60 SANDVIKEN
Bengt Nordlöw, Jutnabbevägen 2, 392 36 KALMAR
Arne Olsson, Roslagsgatan 12, 761 31 NORRTÄLJE
Nils Sundberg, Grindstuvägen 25, 167 33 BROMMA
Birgitta Söderström, Lova Almqvistsväg 14 B 112 53 STOCKHOLM

Nytt Ferlin-program

Den 15 januari i år var det premiär i Falun för ett nytt program om och kring Nils Ferlin. Titeln är "Med många kulörta lyktor" eller "Ferlin på vårt vis". Medverkande är Lennart Hökpers, recitation och berättare, samt Falupojkarna som svarar för sång och musik.

I programbladet heter det: "I dikten möter han oss; Ibland bittert avslöjande, ibland trött, resignerad eller ångestfyllt sökande. Hans kärlek och medkänsla till de små – "Dessa de mycket fattiga", – "Clowner och små komedianter", – "Nasare, skökor och vilsevandrare".

"Alla på vandring genom livets ekorrhjul". Upplysningar lämnas på tel 023-34 652 eller 070-513 48 45.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 2005

Nils Ferlin-sällskapet har efter årsmötet, som ägde rum i Stadsmissionens Konferens & Festvåning den 10 maj 2005, bestått av de ordinarie ledamöterna:

Jan Mårtenson, ordförande
Tor Englund, skattmästare
Annika Luttropp, sekreterare
Ove Engström
Esse Jansson
Monika Lilja
Karl Richard Richardson
Jenny Westerström

samt av suppleanterna:
Evy Claeson
Rolf Mårth
Jimmie Svensson

Redaktör för Poste Restante har Esse Jansson varit.
Revisorer har varit Christer Knutsson och May Midfalk.
Valnämnden har utgjorts av Eric Midfalk (sammankallande), Inga Walles och Elisabeth Jönsson-Österdahl.

Styrelsen har under året haft två ordinarie sammanträden.

Årsmötet ägde rum tisdagen den 10 maj i Stadsmissionens Konferens & Festvåning, Stortorget 3 i Stockholm. För underhållningen svarade två av våra trubadurer, Ove Engström. samt Monika Lilja och Sven Lilja. Tor Englund och Lilian Ahlm reciterade dikter.

Torsdagen den 26 maj bjöd Nils Ferlin-sällskapet på en musik- och poesitund på Konditori Kafferepet, intill Ferlin-statyn i Klara i Stockholm. Ove Engström framförde tonsättningar av Nils Ferlins dikter och Tor Englund och Lilian Ahlm reciterade .

Annika Luttropp har under året låtit binda in alla nummer av medlemstidningen Poste Restante från och med starten 1968 till och med 2004.

Söndagen den 14 augusti hölls den traditionella Ferlindagen i Länna i Roslagen. Den inleddes med gudstjänst i Länna kyrka där Esse Jansson svarade för predikan med.tema Ferlin.

På Kyrkvallen inleddes sedan Ferlindagen med att Åke Söderman, ordförande i Länna hembygdsförening (som är arrangör) hälsade välkommen med en kort redogörelse för de tidigare Ferlindagarna. Tor Englund och Lilian Ahlm svarade sedan för ett mycket uppskattat framträdande – delvis i ösregn – som formades till ett kronologiskt porträtt av Nils Ferlin med utgångspunkt från bland annat hans diktsamlingar.

När dagens gästande trubadur var Ewert Ljusberg framträdde hade regnet upphört. Han roade publiken med skämtsamma anekdoter och och framförde bland annat tonsättningar Nils Ferlins dikter, sånger av Evert Taube, samt skillingtryck.

Årets prisutdelning ägde rum torsdagen den 20 oktober. Bengt Berg mottog Nils Ferlinpriset och Torsten Arnbro tog emot Trubadurpriset. Båda pristagarna svarade för bejublade framträdanden, liksom Ove Engström, Monika Lilja och Sven Lilja, Roine Lindström, samt Agnetha och Jan Sällström.

Nils Ferlin-sällskapet och Gustaf Frödingsällskapet gjorde ett gemensamt framträdande på Scandic Hotel Coninental i Stockholm söndagen den 13 november.

Kjell Fredriksson, ordförande i Gustaf Fröding-sällskapet, samt vår ordförande, Jan Mårtenson, inledningstalade. Vidare medverkade ett flertal artister från de båda sällskapen med sång och recitation.

Styrelsen framför ett varmt tack för alla de gåvor och bidrag som influtit under året. Ett speciellt stort tack till Karl Richard Richardsson, som idogt samlat in pengar till Sällskapet, och till Coleur Konsthandel/Peder Enström.

ANNIKA LUTTROPP
Sekreterare

MANUSSTOPP
för nästa nummer av
Poste Restante
är den 11 september 2006

Resultatrapport

Nils Ferlin sällskapet (16)

Utskrifts-ID: 689

Period: 0501-0512
Senast registrerade verifikat: 241
Utskriven: 060129 22:55 av KM

Jämförelsen med föregående år är preliminär.

Konto	*Benämning*	*Föregående år 0401-0412 (tkr)*	*Avvik*	*Resultat 0501-0512*	*Ackumulerat 0501-0512*
RÖRELSENS INTÄKTER					
Nettoomsättning					
3010	Medl avgifter	75,0	-45%	41 277,00	41 277,00
3012	Gåvor	55,9	80%	100 533,00	100 533,00
3014	Samkväm och lotterier	29,0	25%	36 220,00	36 220,00
3018	Ferlin tallrikar	3,1	-75%	785,00	785,00
3020	Räntor	9,6	-61%	3 723,26	3 723,26
Summa nettoomsättning		172,7	6%	182 538,26	182 538,26
SUMMA RÖRELSENS INTÄKTER		172,7	6%	182 538,26	182 538,26
RÖRELSENS KOSTNADER					
Material och varor					
4010	Poste Restante	-90,8	-6%	-85 619,00	-85 619,00
4011	Stipendier	-40,0	0%	-40 000,00	-40 000,00
4014	Samkväm	-26,9	85%	-49 686,00	-49 686,00
Summa material och varor		-157,7	11%	-175 305,00	-175 305,00
BRUTTOVINST		14,9	-52%	7 233,26	7 233,26
Övriga externa kostnader					
6090	Övriga kostnader	-6,3	-30%	-4 447,50	-4 447,50
6250	Postbefordran	-4,2	-29%	-2 952,50	-2 952,50
Summa övriga externa kostnader		-10,5	-30%	-7 400,00	-7 400,00
SUMMA RÖRELSENS KOSTNADER		-168,3	9%	-182 705,00	-182 705,00
RÖRELSERESULTAT		4,4	-104%	-166,74	-166,74
ÅRETS RESULTAT		4,4	-104%	-166,74	-166,74

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Ulla Adwall	500:–
Peder Enström, Coleur Konsthandel	10 000:–
Brita och Algot Fernestig	200:–
Knut Johansson	25:–
Karl-Gösta Lundgren	200:–
Gertrude Oskarsson	575:–
Karl Richard Richardsson	50 000:–
Nils-Olof Telling	175:–
Ulla Värmnäs	100:–
Gåvor utan namn	250:–
Övriga gåvor	175:–
Totalt:	62 200:–

Styrelsen framför sitt varma tack för gåvorna!

Glöm inte ange namn när du betalar in medlemsavgiften!

På grund av att Postgirot numera tar ut en avgift för att spåra namnet på dem som betalar in sin medlemsavgift utan att uppge sitt namn, kommer jag inte längre att leta reda på vilka som står bakom dessa inbetalningar.

Du som betalat in utan att uppge namn får din medlemsavgift bokförd som gåva till Nils Ferlin-sällskapet och riskerar att senare strykas ur medlemsregistret för att du inte betalat in din avgift!

ANNIKA LUTTROPP, sekreterare

Balansrapport

Nils Ferlin sällskapet (16)

Utskrifts-ID: 690

Period: 0501-0512
Senast registrerade verifikat: 241
Utskriven: 060129 22:56 av KM

Ingående balanser är preliminära.

Konto	*Benämning*	*Ingående balans 050101*	*Förändring 0501-0512*	*Utgående balans 051231*
TILLGÅNGAR				
ANLÄGGNINGSTILLGÅNGAR				
Materiella anläggningstillgångar				
1920	Postgiro	55 171,85	63 522,00	118 693,85
1930	Nordea Banken	0,00	350,00	350,00
1940	Östgöta Banken CE fond 93826	115 426,83	-13 583,54	101 843,29
1950	Östgötabanken	188 132,98	-22 693,20	165 439,78
Summa materiella anläggningstillgångar		358 731,66	27 595,26	386 326,92
SUMMA ANLÄGGNINGSTILLGÅNGAR		358 731,66	27 595,26	386 326,92
OMSÄTTNINGSTILLGÅNGAR				
Kortfristiga fordringar				
1300	Förskott porton mm Annika	0,00	863,00	863,00
1310	Interima fordringar	930,00	523,00	1 453,00
Summa kortfristiga fordringar		930,00	1 386,00	2 316,00
SUMMA OMSÄTTNINGSTILLGÅNGAR		930,00	1 386,00	2 316,00
SUMMA TILLGÅNGAR		359 661,66	28 981,26	388 642,92
EGET KAPITAL OCH SKULDER				
Obeskattade reserver				
2880	Nils Ferlin fonden	-40 000,00	0,00	-40 000,00
2881	Curt Enström fonden	-142 875,00	0,00	-142 875,00
2885	Ständ medl fond	-34 611,00	3 752,00	-30 859,00
Summa obeskattade reserver		-217 486,00	3 752,00	-213 734,00
Kortfristiga skulder				
2092	Kapitalkonto	-108 900,66	0,00	-108 900,66
2311	Förutbet medl avg	-33 275,00	-32 900,00	-66 175,00
Summa kortfristiga skulder		-142 175,66	-32 900,00	-175 075,66
SUMMA EGET KAPITAL OCH SKULDER		-359 661,66	-29 148,00	-388 809,66
ÄNNU EJ BOKFÖRT RESULTAT		0,00	-166,74	-166,74

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknad, som utsetts att granska Nils Ferlin-sällskapets räkenskaper för år 2005, får härmed avge följande revisionsberättelse.

Jag har granskat bokföringen, kontrollerat bank- och postgirosaldon, samt bokslutshandlingar.

Beträffande den ekonomiska ställningen per 31 december 2005 hänvisas till balans- och resultaträkningarna, som visar ett underskott på 166:74 kronor.

Böckerna är förda med omsorg och revisionen har inte givit anledning till några anmärkningar.

Jag tillstyrker

att balans- och resultaträkningarna fastställs

att kassören och styrelsen beviljas ansvarsfrihet för den ekonomiska förvaltningen.

Stockholm i februari 2006
CHRISTER KNUTSON

OBS! Glöm inte medlemsavgiften!

Nu är det dags att betala årsavgiften till Nils Ferlin-sällskapet för år 2006 – glöm inte det!

Även med höstnumret medföljer ett inbetalningskort. Då kan du passa på att betala medlemsavgiften för nästa år, 2007.

Glömmer du att betala blir du struken ur medlemsregistret – och då får du heller inte Poste Restante!

INBJUDAN

Nils Ferlin-sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till

ÅRSMÖTE

tisdagen den 16 maj kl 19.00

Plats: Restaurang Gondolens festvåning
Ingång mittemot Katarinahissen

Meny:
Variation på lax, kall inkokt, tartar och egenrökt röding,
forellrom och citrondressing.
Dilamm från Vålnäs gård med sås av äpple och timjan,
potatiskaka med cheddarost.
Kaffe och bakverk/petit four.

Priset är 400 kronor per kuvert.

I priset ingår 1 lättöl, alternativt mineralvatten.
Vin kan köpas separat för 68 kr/glas eller 245 kr/flaska, mellanöl 48 kr/glas.

Vill man ha vegetarisk meny – eller om du är allergiker –
måste detta anges på inbetalningskortet.

Efter middag och lotteridragning vidtar kvällens soaré med sång, musik och poesi. Ove Engström är traditionsenligt sjungande konferencier och presenterar bland andra dalagästerna Lennart Hökpers och Falupojkarna, samt vår senaste Trubadurpristagare, Torsten Arnbro.

Anmälan sker genom insättning av beloppet på Nils Ferlin-sällskapets Postgironummer 35 21 55-6 (eller på bifogade postgiroblankett) och ska vara Sällskapet tillhanda senast måndagen den 8 maj.

OBS! Tänk på att posten tar ett par dagar att girera!

Ange gärna, förutom namn och adress, Ditt telefonnummer på talongen.

Väl mött till en minnesrik Ferlinafton!

Styrelsen

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-sällskapet nr 1, 2005
Ordförande: Jan Mårtenson, Karlaplan 14, 115 20 STOCKHOLM. Tel 08-660 98 39
Sekreterare: Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
e-mail: annika.luttropp@swipnet.se
Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 177 71 JÄRFÄLLA. Tel 08-580 174 69
Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6
Redaktör för **Poste Restante**:
Esse Jansson, Länna Prästgård 6098, 761 93 NORRTÄLJE. Tel/Fax 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje.

MILJÖMÄRKT Trycksak lic nr 341 290

ISSN 0345-9519